

Vasas Tamás Üde bútorok

a bőröm alá költözött idő...

a pulzusom régen
a szívemből jövő
összehúzódások
váltakozása
volt.

mára csak elromlott
karórák kattogása...
a törött mutatók
nem mozdulnak,
csak remegnek
bennem.

teknősbéka vagyok lovak
között. a fakó emlékeimmel
vadállatok kolosszeumában
mászkalok, keresem
a kijáratot.

nincsenek rendszerek.

csak az őrzött épületek túlfűtött
szobáiból figyelem a betolató
szerelvényeket, ahogy
a kihalt állomás
befogadja
őket.

nem múlik el semmi.

és hogy szép, színes,
puha és üde?

persze, hogy sebes az idő
a bőröm alatt, csak a bútorai
maradtak rendezettek.

Ex libris – linómetszet